

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

Gazeta are de 2 ori: Mercurul și Duminec, Fâța, cândă concedu ajutoriale. — Pretului: pe 1 lau 10 fl., pe 1/2, 9 fl. v. a. Tîeri esterne 16 fl. v. a. pe unu annu s'au 3 galbani mon. vîndătoria.

Anulu XXXII.

Se prezamara la postele c. r., si pe la DD. correspondenti. — Pentru sicru 6 cr. Tacăa umbrala a 20 cr. de faciere publică.

Nr. 11.

Brasiovu 24/12 Februaru

1869.

MONARHIA AUSTRO-UNGARICA. Transilvania.

Cuventu funebrele la Inmormentarea rep. Ioane G. Vajda.

(De I. V. Rusu.)

„Nu s'apropiarăm de înfăntăscu și înfinitulu momentu spre a prîdi repausulu eternu osamentele unui prea iubit barbatu al nostru. Venirăm dîcu, se depunem, la momentulu lui, tributulu stimei și iubirei nîstre, cu care detorim virtutulu unui barbatu romanu, meritatu prin faptele sale, meritatu prin servitiale sale, facute în interesulu statulu, patriei și nației sale. În atari momente de condolenta, ne aducem amînde de o prea frumoasă datina de vechiulu poporu romanu. Acestu poporu atîtu de gloriosu, atîtu de renumitulu în lume, avea cae datina nobila, ca înmormentările barbatilor meritați în publicu nu numai le efectua cu cea mai solemnă pompa, ci încă, și acae ocaziune, se țineau panegirice, cuventuri funebrale, în care se enunau și descriu cu colorie cele mai vii și mai atragătoria „virtutele și faptele barbatilor binecîntati de patria și natîne. Acesta o facou romanii din motivulu, că de o parte se arate devotamentul și pietatea cuventu, cîtra umbrele marilor barbat, cari au apus de pre seculu lunei acoestea, dar si-au lasatu memoria nepieriticia, er' de alta parte, că prin acae sa de exemplu de imitaro și pentru alții, pentru viitorime, pentru posteritate. Unu altu poporu și mai vechiu, anume Egipțienii, înca și în orîndu după mîrte eadistinctiune pre barbatii sei cel meritați. Există adica la Egipțienii unu tribunalu, unu areopagu, carele avea misiunea de a judeca despre virtutulu și faptele omului în viață, și deca pre cutare în așan binecîntatu prin virtutele și faptele sale: atunci corpulu seu, remastiale sale pamentosele le îmbalsamau, că se nu mai putrediesca, și se se pastreze și conserveze că mumii. Eca dar I. Asc. respectulu, onora și stîmă, ce o dădau poporulu vechi, barbatilor sei distincti prin faptele bune și virtuti publice.

Dar atari exemple nobile adanu noi, nu numai în vechime, ci chiar și la poporale moderne, cele înaintate în cultura. Poporale moderne cele culte înca și dovădescu prin diverse semne de distincțiune prin redicarea de monumente și statue, stîmă, pietate și devotamentul sau facu cu aceli barbat repausati ai lor, a caroru frunte fu încununata cu merite publice nevededite.

II. De atari motive condusi ne adunarăm unu noi I. Asc. în girulul acestu sicru (stăbu), că cu anima petrunsa de durere, cu simțulu patriotice stimei și recunoștinței nîstre, la umbra unui veteranu barbatu și fiin alu nației nîstre. Eca aici, în acestu sicru, jacu osamentele, jacu remastiale pamentose, ale rep. amantulu nostru cîrătesc, Ioane Gavriila Vajda de Soosmez, fostu c. r. cassarulu la banca austriaca de aici, carele după o bîla grea și îndungata, — după ce se poredi cu santele taine, — și termina cursulu vieții sale în 1-a Februaru c. n. a. c. în etate dîra la 59 ani. Tristă lovitura, în urma carcia, cauta a se despartî de fra amantulu sîca, Elisabet a Vajda, nascuta Poliviciu, cu carea a viețuitu unu siru frumos de ani, în cea mai mare concordiă și fericire pamentosa — de este pre pamentu vreo fericire — și a rautin prea aduné animai simțitoria, carea batea atîtu de tare pentru iubitalu sîca. Pondera sîca sale, și înfîșe rane cu multu mai adunci, decatu că se se potu isora vîndeca, și în ataro stare i er' greu a-si poté adă mangaiare. Ranele casimatu prin acau pendero, i grabira în modu visibilu cursulu vieții, i debilitara poterile trupesci, debilitara poteriloru deveniundu din di în di mai mare, mai simțita, mai pericu-

lîsa, în urma i curmă firulu vieții. Pre candu astelulu suferia în patulu duriloru, dicea adessori cîtra amicii sei, ca ar dori, că Dîieu sei mai lungesca firulu vieții, numai de aca, că se mai poté aduce sacrificiu materiale pre altarulu culturii naționale, pre langa cele pucine aduse pana acum, care — cum dicea repausatu, se cuprîndu în declaratiunea ultimai sale voientu, adica: în testamentul seu.

Crediu dar, ca a-si fi nedreptu, candu cu asta ocaziune tristă, n'asi amenti unele din acele virtuti pretioșe, cu care s'a distînga repausatul în viață. A-si fi nedreptu dîcu, pentru ca candu n'asi amenti unele din acele virtuti, — mi s'ar poté cu totu dreptulu obiecta, ca nu dau omagîulu cuventu virtutiloru, ce înfrumoseția pre unu maritoriu în lumea asta deserta, nestătoria și de multorî amagitoria. Me simtîu deci detoria a scîlțita aici, macar unele din faptele și virtutele repausatulu, pre cîtu adica acele, mi-au potutu finie cunoscuta. Nu numai ca vorbele si faptele repausatulu, dovădau blandetia, modestia, amôre, bunetate amîni, ci înca în nobilai anima, mai bateau cu caldura și alte sentimente nobile, vreo de sicru: sentimente religioșitatiei, moralitatii și naționalitatii, sentimente, care înscita de faptele corresponditoria, i castigara unu nume frumosu și respectu, unu nume demnu de nobil și meritai familia, din carea s'i trage originea. Dorada înverderata, ca în nobilai anima domniau sentimentele religioșitatiei și moralitatii, e nu numai întregu cursulu vieții sale, private-sociale și publico, celu nepetatu, — ci cîntuș a acestoru virtuti o puse prin ultimale sale faptele și dispozițiuni, candu din pucina sa avere, castigata cu mare sudor și abnegatiune, testă ore care sumasiore și în favôre ajutorare a trei biserica romane se-ace: unu sacrificiu acestu, ce merita totu stîmă și apretinire nîstra. De asemenea idei salutare, de a ajutî natînea și biserica romana, a fostu petrunsa și repausatu sîca, Elisabet, carea înca testă din partii pentru biserica gr. or. din Clusiu o sumasiore considerabila.

Dovădă mai încoale, ca în nobilai anima a repausatulu batea cu ardore și foculu celu nobil și nestensu alu iubirei de natînea sa, e, ca și aici în momentele din urma nu si-a uitatu, ca o natîne numai prin cultura se poté fericit și poté prospera; er' cultura cea adoverata, se castiga în scoli bine organizate. Condusu de acestu motivu, din starea sa materiale, sacrificiu o particia considerabila în favôre școlii comunale din Glodu (Soosmez), de unde se trage și originea nobilii familie a Vajdesiloru; er' alta particia o sacrificiu pentru crearea unoru stipendia, spre a veni în ajutorulu tineriloru romani lipsiti de mijlocose, cari studieza pre la scoli. Aici cu mare multumire, trebuie se amintesc și aca, ca repausatu, înaltatu preste orice diferentia confesionala, a avutu în vedere singuru numai binele publicu naționale, pentru aca și fundatiunea sa de stipendia, are singuru numai caracteru caratu naționale romanu, fara de diferentia de confesione. Susu amentiele faptele ale repausatulu, suntu intru adoveru faptele unu și naționali, care i voru castigat unu nume scumpu, unu nume eternu, celu va glorificat postericia recunoscatoria. Prin acestu repausatu dovede unu exemplu nobilu, demnu de imitatiune din partea tuturor acoloru conationali ai nostri, pre cari Dîieu i a binecîntatu cu stari materiale mai favoritoria, și cari nu voiescu a traî numai pentru presente, care cîndu trece și apune, și cari a traî pentru viitorime, care nu troce, nici apone, și prin urmari cari nu voru a traî numai pentru sece, ci și prin folosulu și binele nației și religiei.

Altu documentu despre viața interesare a repausatulu facu cu prosperare culturu și nutritia sentimentulu filantropicu, o și aca fapta demna de tota consideratiunea și apretinire, ca dînsulu a mai oferitu ore care sumasiore și în favôre Asociatiunei

trans. pentru literatură romana și cultură poporulu romanu, facîndu membru fundatoriu alu aceluia, cum și în favôre unoru institute filantropice, anume a spitalelor civile de aici și din Clusiu. Preste totu repausatu a sacrificiatu spre scopuri naționali, religioșe și filantropice aproape la 10.000 fl. v. a.

Deci I. Asc. i abstragîndu dela servitulu celu îndungatu, ce l'a facutu repausatu, în unu siru frumos de ani (aprope 40-ani), în interesulu patriei și alu statulu, singuru numai mai susu — pro scurtu-insirate faptele, înca la facu demnu, că nu, numai, conationalii și amicii lui cu totu, nu numai se depunem tributulu stimei și recunoștinței nîstre la momentulu lui, ci totodată se versam și cate o lacrima ferbente, cate o lacrima de iubire frătesca la acestu sicru, în care diceu osamentele unui prea stimatu, prea iubit confrate alu nostru; er' în aminele nîstre se și redicam unu monumentu de piă aducere aminte.

III. Dar batundu ora fatale a despartirei; repausatu în Domnulu s'a smulu din braciule rudeniloru, conocutiloru și iubitoru sei! deci prin debila mea voce, după nobilitate și bunetate amîni, ce l'a caracterizatu în totu decursulu vieții sale, nu lipsece a-si luă unu remasu bunu, si dă îmbracisoria și orarile din urma tuturor iubitoru și amiciloru sei. Si cu deosebire nu-si poté uită de tote rudenele sale, si mai alesu de iubitu seu nepotî Ladislau Vajda's serb. gub., carele din departare a alergatu alu ceretă și mangaiat în bîla sa, si acum trasi alerga de nou incete spre alu petrece la locul de repausu. Nu-si poté uită rep. în acestu momentu tristu nici de frate-seu Gavriila Vajda's si de alte rudeni din Glodu, din Franconie de petra, din Prîlop și din mai multe alte locuri, cum și de neapărate iubitele sale sîca, adica de teamulu de Poliviciu. Nu-si poté uită nici de amicii sei, cu cari a petrecutu în viață, și cari l'an ceretatu și mangaiatu și în timpulu îndungatulu sale bîle; nu-si poté uită nici de aceli barbat onorabili, colegi ai sei, cu cari au servitu la oalta patriei și statulu, și cu cari si-a petrecutu viața în frumoșă binecîntare și darulu celui de susu, pofîndu fericire pamentosa, și după acae — — fericirea eterna.

În urma, prin debilulu meu versu se adreseza cîtra întregu cu publicu de facu, carele a binevoindu alu onorî în momentele din urma, multumîndu pentru asta onorî din urma.

Deci I. Ascultu se i oranu repausatulu în Domnulu, iubitul nostru confrate, că sufletulu lui celu nobilu se trôca la patriă eterna, la locușire fericitorulu, er' trupulu lui, se pasesce în semlu pamentulu panti la inviare. Fiăți deci tieriu a usiora și memoriă eterna!! Amin!!

Brasiovu 24 Febr. 1869.

Cu mare placere se citeșcu darile de sîma ale deputatorulu despre rezultatele eluptate în favôre mandatariloru sei, ma și despre respingitorie, ignorarile și scurtarile de drepturi, ce an urmatu din partea maioritatii, și ne pune la mirare, ca dari de sîma din partea deputatorulu romani înca nici piana astadi nu esira în publicu. Ore ce se fia causa!! Nu cumva pasirea preste parol'a datu alegatoriloru? Or' dîra chiaru unu indiferentismu neexcusabil!! Amu ajunsu se fiin clovetiti de lasi chiaru de cîtra frati de ai nostri din causa estorfeliu de întremieri, de a ne împlini sacrele obligatiuni facu cu lup't'a naționale constituționale și cu vieția politica. La confonrtia dela Tomisiora se portrinse aspru intielegîntia romana din Ardelu alipînduse epitelulu de lasa scl. Ne place de epitelulu de;

Lasitate ardelena!

Dece intielegintii romana ardelena merita a se timbra cu epitetul acesta, urma vaalege; pana atunci nu potera trece cu vederea calculul unui art. in „Albina“ Nr. 13, titlata: „Episod de conferinta nat. din Temisvar“, care merita a fi respinsu prin fapta, er' nu numai prin cuvinte. Eca calculeaza: —

„In fine nu pota a nu atinge si a accentua interesulu comunu si generale, ce se manifesta in conferinta pentru Ardelu si autonomia lui; d'alta parte despretuliu si condamnarea ce o pronuntaria unii pentru intielegintii si conducatorii lasi si incapabili, unii chiaru perfidii, ai natiunei nostre din Ardelu. Intielegintii si conducatorii natiunii din Banatu si Ungaria fecera fapta de causa Transilvaniei tocmai contrariulu de ceea ce facusera intielegintii si conducatorii ardeleni la 1861—1865 fapta de causa romanilor ungureni si banatieni; ai nostri declararia causa Transilvaniei de causa noastra a tuturor's sel.“ —

Dece si incau merita romanii ardeleni epitele de sus, vorbescu faptele si suferintele pasate, si voru vorbi mai incolo si atitudinele loro, care cum se voru las, ca midloca mai corespunditoare de a convine opiniauna respectiva. Pronuncentiistii au doritulu, ca-su vii, ce nu conspirari, nu tendentie indreptate in contra integritatii monarchiei, nu spiritulu de resistinta in contra legiloru conducu pe natiunea romana la declararea dorieltorulu ei in luptele constitutiunali pentru dreptu si dreptate, ci tocmai incederea cea nemarginata in moralitatea si in convintiunile ei, ca e mai patriota, mai leala, mai ecuitabile decatu oricare alta natiune: aceste o arborescu in contra eroriloru si tendentierulu de a o ignora si angusta in dreptulu ei politiciu si acesta pe cale legale, fa ea si pasivitatea legale, candu ea nu e remitentia fapta cu legea si cu implinirea obligatiuniloru de cive, si o iea numai de midloca de a nimici ilusiunile aceloru, cari credu, ca ardeleni suntu atatu de lasi. — Consilia, nu impunitiuni, amera la dovedinceda diferentiatiloru, nu atingeri impurtone, cari suntu numai un fetu esita pote si din eubulu patimiloru! —

Bravura Selagena.

In Soloculu de midloca in adunarea comitatulu din 11 Ianuaru dupa contielegere prealabila membru romanu Alexandru Popu si Georgiu Popu, I. Cucu etc., se luptara ca leli pentru ca se nu se mai ignore romanii, ci se fa respectati pretinceda dupa civinitiauni si dreptate. Indiesieru strigara maghiarili, ca se nu se faca cestiune de nationalitate, ca acesta apucatura siera tu alta nici un echo intre nationalitati, decatu numai la complexisti. Candu se ceti legea despre nationalitati, apoi membrii romanu preintielesi dadera la protocolu o declaratiune: ca nu i multimescu legea nationalitatii si voru lucra prin tote midlocele estatute de lege pentru schimbarea ei, fiinduca altfelulu pretins'a egalitate si indreptare a nationalitatiloru nemaghiara a devenitu ilusoria. Maghiarili dicea, ca acesta e a doua editiune a pronuncentiistulu. S'a emisu o comisiune se traduca declaratiunea si s'a referatu in 12. Maghiarili au combatutu declaratiunea, laudandu legea. Din I. Cucu luanduu eurentulu, nu tota impiedecarea, combatu clasicu sofismele maghiariloru. Apoi incepura si sarcasmele, incatu romanii parsara adunarea, cari intruninduse de eseb, decisera a nu lua parte la lucrariile comitatulu pana la hotariea conferintiei intielegintiei din comitatu, si se insarcinazu d. protopopu Basiliu Popu ca se conchiama conferinta.

Faimosulu vice-comite Pelley, comescatulu cron de executiune cu brachiulu dela Bobot's, opri pe bravulu protopopu Basiliu Popu a conchiama conferinta nationala, dicendu, ca acesta e unu conventiuculu conspiratoriu. Bravulu protopopu inse ca tota oprirea pandurulu protestu in contra invincitorulu vice-comitelu cu cuvintu, ca romanii nu suntu conspiratori, ci fideli catra monarchiu si patria, si respectoza legile si fortii loro si atunci candu, ace-

stea suntu draconice; inse „in statulu constitutiunale o ertatu a tiend conferiri legea, pentru a se intielege despre midlocele, cum s'ar pote informa mai bine opiniauna publica si convintiunile antagoniloru politiciu pentru modificarea legelu de nationalitati. Si bravulu protopopu si tiend conferinta in 28 Ianuaru in Babi'ta, unde sub presidiatulu dui Ioane Cucu si notariu A. Cossu'a se aduna toti intielegintii rom. a comitatulu, care aprobu declaratiunea nemuliamirei cu legea de nationalitate, ce o dederu membri in adunarea comitatulu si o primira de convintiuni proprie, leganduse intre none a da frunte cu tote incercarile arbitrarii ale impiatoriloru, cari misca tota petr'a, dora ne voru teroriza, ca se desperanu a ne elupta pe cale constitutiunala banulu dreptu perfectu egal, ce ni se cuvina.

Bravo solidaritate demna de intielegintii Soloculu de midloca! Se unira apoi intru candidatura d. Ioane Cucu pentru cerculu Tasnadulu; Mihaiu Popu jude cerc. pentru alu Cehulu, si pentru alu Giboulu Vasiliu Popu protopopu. Compusu-s'a si discordii particularia in abogatiune demna de barbati, er' d. Georgiu Popu in memoria dilei acestia declaru, ca depune una fundatiune de 2000 fl. pentru scoala romana din Basesci.

Tota intielegintii din comitatu s'a datu parolu, ca va lupta cu solidaritate pentru drepturile nationali, ori unde va cere necesitatea, fiindu si unulu fapia cu o suta! Eca exemplulu de imitatu! —

Drepturile nu se cersiescu, ci se elupta, apoi se sustienu cu orec sacrificiu, nu de unii numai, ci de toti fara retragere. Pe cale legale si cu respectulu civinitu legitoru se pote suscepu liberu lupta chiaru pentru modificarea legitoru prin orec midloca ar' fi mai corespunditoare convingerei generali. Dar' de ce nu se constituiescu si parti'a nostra nationala cu comite centrali si cercuali? De ce nu ne consaltamu prin meetinguri chiaru si mergendu la culcate? —

Tocmai primulu dela Clusiu urmatoria

„INVITATIUNE!“

Subscriesulu, voidu a satisfacu procariorulu primite din mai multe parti, prin acesta -si iea libertatea a invita pe intielegintii romana din comitatu Clusianulu la una conferinta, ce e va tiend Joi in 20 Febr. st. v. (4 Martiu si n.) a se a reuniu in Clusiu, in localitatea casinei romane, inainte de amedia. Obiectulu consultatoriloru voru fi alegeriile de deputati la diet'a viitoria.

Clusiu 17/5 Febr. 1869.

Ioane Pamfilie imp.,
protopopu gr. cat.*

Asia ne place, ma ne ar' placu si mai multu, candu s'ar constiui comitelete pentru ca se se si executeze cele afiate cu scopu. —

Conclusulu conferintiei

intielegintiei romane tiendu in Desiu in 15/3 Febr. 1869 in causa alegerei de deputati, fiindu de fapia 180 de insi.

Considerandu, ca ordinatiunea ministeriala etc. 23 Decembre 1868 Nr. 24129 referitoria la alegeriile de alegati pentru diet'a viitoria din Pest'a cu privire la Transilvania este efiantia legei de unimea Transilvaniei in Ungaria;

Considerandu, ca legea unimeii s'au adusu fara invoierea si fara concursulu natiunei romane, si inca cu totala descosiderare a ei, si a justoloru si pretensiunilor;

Considerandu, ca legea electorala feudala transilvanu din 1848, sustienuta prin legea unimeii, lipsescu pro natiunea romana chiaru si de cele mai de pro urma midloca, ca se pote arv o reprezentantia corespunditoare punetiei si insenmatatei sale politice, si care se fia in stare de a relupta pe cale legala drepturile politice nacionale, inca in anulu 1867 prin decretu regesculu unilateralmente sose din valoru;

Considerandu, ca dupa cele petrecute in so-

siunea trecut'a a dietei postane natiunea romana nici ca pote arv cea mai mica sperantia, ca justele ei pretensiuni se voru multiamu;

Considerandu, ca intr'unu statulu, care baremu dupa nume ar' fi statulu constitutiunale, flasce-care alegatoriu este indreptatulu de a se folosi seu nu de dreptulu seu electoralu —

Declaratiune:

ca, pre langa tota supuneru neconditiunata inaltulu tronulu, si pre langa reverentia eurentia legitoru — sustienendu si cu acesta ocaziune toti pasi legalimulu facutu — in interesulu si pentru asocurarea existentiile politice a natiunei romane — de catra fili ei cei adeverati, — si respingundu tote calumniile de ilegalitate; nu ne potemu demite la alegeri — fara ca se loyima in demnitatea si onorea nostra nationala, si pentru aceea nici ca vomu candida, nici ca vomu lege alegati pentru diet'a viitoria din Pest'a. —

Conventulu deputatulu Alexandru Romanu

rostitu in siedintia camerei reprezentatorulu Ungariei tiendu la 27 Novembre 1868, cu ocaziunea desbaterei generale asupra proiectulu de lege pentru egal'a indreptare a nationalitatiloru.

Onorabila camera! Incorandume a spune si eu modest'a mica parere asupra celorou, respectivu trentu proiecte de lege, nu me voru incumtu, intru motivarea votulu meu, la sterili deductiuni teoretice despre ideea de nationalitate, nici, pentru a dovedi existenti'a natiuniloru regnicolaru in Ungaria, nu voru scoate argumentulu din armamentariulu celu rugintu alu legitoru unguresi, nu! si nu pentru conventulu, ca dora de acestor'a nul-asia atribui nici o insenmatate, ci parte pentru ca acesta o facura inaintea mea, cu multa emosivitate de cusa si cu rara elocintia oratori'a, mai multu condepnandu, — parte pentru ca drepturile istorice — o marturisescu cu sinceritate — le consideru a fi cu multu mai invecitate, cu multu mai nepotinoase, decatu ca ele se pote emala, ori in ce privintu, cu spiritulu ce domnesce in acestu seculu alu luminescoru: — deci salutandu principiile profese in cventurarea rostita cu multa elocintia de on. d. ministru alu cultelor si instructiunii publice, prin cari recunoscuse, ca ideea de nationalitate e fetulu libertatili si adoptandule din adenculu subdeltali meu, — de si nu dora in conformitate cu ei, dar' pote afirma cu siguritate, ca prin temelulu aceloru proiecte voru grata caveru curinte. Adica eu inca declaru, ca suntu fiulu secululu presente, eu inca, ca si disa, me inchinu spiritulu ce domnesce in epoca noastra, si in urma eu inca, ca si d. ministru; voiu lasa partea cea practica a lucrulu in judecarea proiectoloru din cestiune; — era de mi s'ar intempu ca la aplicarea principiulu se purcedu pe cale contraria de a diu ministru, lu rugu, ca acesta divergiu se nu mi-o atribuiasca mie d. singuru legiuca inesorabile a fapteloru.

Ce e sentimentulu nationalitatii? Ce e pietatea, iubirea de nationalitate? Cu unu conventu ce e nationalitate? Nu voiu defini o prin frase teoretice, ci avendu in vedere partea practica a lucrulu, voiu recurga la marele maestru alu rietiei, — la istoria, si mai nainte de tote cercu, ca colegiile mei de nationalitate maghiara, lasandu de o parte proverbial'a epoca istorica de 800 de ani, nu mai in scurt'a epoca dela 1850 incepu inca un sentimentu destulu de viu: ce este nationalitate!

Natiunea alu caruia fili suntu eu, asentiun'a si mai tare, pentru ca suferimiele ei au fostu mai vechie, mai grele. Au sentiun'o in patria noastra inca intru alu XI seculu, candu nu multu dupa acesta, principiile Dragosiu, dimprencu cu 5000 de familie emigrase dintre muntii Maramuresului la fratii din Moldo'ra, spre a-si cerea acolo noua patria si a-si gasu pace si liniste; asta d. din urma insi, numai atunci o gasira dupa ce li succese a respinge pe regele ungurescu si pre ostasi sei, cari cursese dupa desulu, asia, precum mai tardioru succese eroicioru sei descendentu a respinge pe regele Carlo Robertu si pre valorosulu Mateu Corcolu.

Totu asia si din asemenea cause pribegi Negru Veda din Agarasiu in tierra romanesca spre a-si cerea si alu patria noua.

Totu asia, domniloru, detestabil'a toemela inchiata in secl. XV intru maghiaro-seculi si onesti ospeti beutoni sub cunoscu'ta numire de „Unimea celor tui natiuni“ indreptata numai spre subjugarea romaniloru, apoi „Aprobatele si Completate“

totu atate legi barbare, cari in istoria celor trei popore vor figura pururea ca totu atatea pete rușinoase, aceste totu impreuna inventariate de ajuns pre romani ca se scio: ce este nationalitate!

Cuma legea de „Unime“ din 1848 a Transilvaniei, atata maghiaro-securi cati si romanii au considerat-o in prima linia si a proclamat-o ca destina de nationalitate, este furu prea conștinu. Celu ce s'ar indoi, cetesca respectivul articlu de lege, prin carele apriatu este enunțiată „Unitate nationala“. Cetesca scripete corifloru maghiari, d. e. ale lui Vesselényi, seu ordinelu revelatiu ale lui Zay publicat in „Wanderer“ si se va convinge deplinu.

Dar, vor servi cu exemplu mai prospetu. In epoca absolutismului pana la 1865/7 „costiunea ungruresca“ ce au fostu alta decatu costiune de „nationalitate“? Mi se va opune, ca au fostu costiune de „libertate“. Da, domniloru, asi au consideratu-o si noi si eu noi dimpreuna Europ' civilizata, a careia simpatie numai pentru acestu conventu -si le castigase natuina maghiara, inse dudu paculu eveniment din Decembre inoode, adica dudu inaugurarea dualismului, carelu nu e alta decatu „Unio darum nationum contra plures“ (unimea doaru natiun in contra mai multor) au incetatu de a mai fi costiune de libertate, ci au degeneratu in egoismu nationalu. Pote fi, ca si acestu inoode centralisatiune dudu opiniunea altor', este si costiune de libertate, intru catu cele done natiun, spre a caroru folosu servese dualismulu, in a loru exagerata iubire de libertate au confiscatu-o tota in favorez loru propria.

Deca dualismulu nu este anteculu pana la proprietate federalismului, atunci celu este ultimulu pasu ce conduce de siguru la absolutiunea imperatiu austro-maghiaro, pentru ca disabstragunda dela pericolu ce potu isori din renitinta' poporeloru nemulțumite, cari genu su jugulu acesti inoode centralisatiun, inasi asi centralisatiune cu done capete porta in sine sementa' eternei discordii, a luptei continue, a rivalisarii imprunatate si a disolutiun finale.

Precum s'au castigatu simpatieze Europei, asi se potu si perde, era modest' a mai parero este, ca acum au si incetatu a se perde, dar se voru perde de siguru cu totulu indatu ce se va observa, ca dualismulu nu e libertate, ci unimea doaru natiun contra celorlalte. Simpatieze se voru perde si atunci candu se va observa, ca nu numai la deslegarea costiunilor de nationalitate, ci la alte ponderose costiuni interne acestu cu corpul legislativu nu sta la inaltimea misiunii sale si nu puredo conformu spiritului seculu presentu, ci din contra face pasi retrogradii, precum, dorere, se pote constata, ca au fectu prin mai multu articlu de lege creati in sesuinea presente a dietei. Asertuinea mea o potu ilustra si cu exemple, cum suntu: art. de lege pentru instructiunea populara, privilegiu dudu senatuora, innumatiata fundatiunilor publice (mai tote ungruresci), subventuinea teatrului maghiaru, si asi mai pote adauge, ca in acestu epoca de libertate mai sustientu inca domniloru, remisiunele vechiulu sistemulu de sclavia ale avitului „Scolpus juris“ si ale „Irrigatoriulu Verbozianu“ in „Szeged“, i vestri, preferindu adica a fi judecatori de „servi“ decatu de cetatiani liberi.

Aceste done proiecte de lege puse la ordinea zilei si mai verosiu proiectulu subternutu de precaritatatu si de mine multa stimulatulu reprezentante alu cetelei de Post', d. Franciscu Deak, nu suntu alta, decatu natura' emanatiune a centralisatiunel dualistice amiatite si inca rigida centralisatiune; nu suntu alta decatu copia' fidelu a doctrinei inventate si propogate de barbati de statutu ai Austriei, in tota Europ' renuntii, din dilele sistemului Bachiann.

Permiteti-mi, domniloru, a va impartasi ca intermediu, ca la an: 1865/6, in Viena' au unificu erou austriacu, carele servise si elu in osea ce prigonise pre muscali din Romania', era pre ace se me demico cu sabia sa cea vitoguesca, numai pentru ce cutiesesenu a me indoi despre existinta' „unitatilor natiunali austriace“, pentru carea in totu imperiulu nimeni nu se insuletia.

De voiu lua in consideratu ori elaboratulu comisiune centrale ori proiectulu de lege alu dudu Deak, inasi titulu asenatu cu paragrafi subnumati, dovedesca, ca acele nu suntu decatu una escamotagi (ragritoria) politicu; pentru ca titulu aceluor proiecte asi despo egal' indroptare nationala, pre candu paragrafi nu facu alta, decatu statorose nemarginita' prelunire a limbii maghiaro sub titulu de „limba a statulu“, nu introducere ei se despuie si acolo unde pana acum nu se verise inca, adica in sstatuarulu adaciloru bo-

sericosci, — cu tote ca d. ministru alu cultelu, in discursulu seu de alatu ori, afirmase, ca sentimentulu relegiariu este inca si mai sublimu decatu celu nationalu.

Aceste proiecte de lege nemicescu existinta' natiunilor regiunilor din patria, ce e dreptu, nu pre har tia, ca-ci asiu credu, cumca de s'ar si primi ele de on. camera, la aosta sentintia de morte octoata, natiunile regiunilor, ca totu atate viue somno de esclamatune, vor raspunde, ceea ce nememoriulu Galileu raspunsese inexistitorulu pedofelicu: „E pur si muove!“ Aici suntuem victimim!

Ofertindume ocaziune cate odata de a conversa cu colegii mei din asta on. camera, asupra acestor costiuni momentose, eu cu multa sinceritate mi dicea: ai frate, deca ne incarcaram cu detoriu de statutu, cu totu' si dudu ce mai renunciamuru si la dreptulu de a despuie asupra angelui si a verei noide, vi vomu mai da si voi de cursu (pre dudu asupra) concessiun, atunci nu mai scimur cum se intornam a casa la alegatori nostri. Ast' asiu intologu-o, dar' asemenea alinsive vi mai potu imitari. Intr'o causa asemenea ponderose, (a Transilvaniei) unu functionariu de statutu, carele sta in relatiiu intime cu unu inaltu demitaru alu guvernulu actualu, vrendu a-mi comitece parerile asupra costiunel, dudu ce-au invoisenu binisioru in principiu, -mi dise „numai la un' te facu atenta, domnule, ca lumina nu se pote aprinde la amendeo capetele“. Preadeveratu, ase precum „omnis similitudo claudicat“ asi si acestu, dar' se comodeanu, fide adverata, cu totu credu, ca capetulu celu aprinsu, pana neam inca arde cu flacara potine, si de ne-amu inerec se aprindemu celaltu capetu, ni-ar succede cu poteri unute a stinge capetulu ce arde. ...

Dudu premisele acestes, domniloru, veti pricepe de siguru motivulu, cari me indemara ca ce contactu cele done proiecte de lege si anume, pentru ce le consideru a fi pericolose patriei comune, pentru ca acele unimescu, apesa si inlata natiunile regiunilor. Apoi se nu uitati, dloru, ca „Facile aerrumam ferre possim si inde abest injuria. Etiamque injuriam nisi contra constat contemelia. Contumelia (autem) nec fortis ferit neque ingenuus facit.“ Pote se ore mai mare batjocura pentru o natiune, decatu candu se pune la indolea existinta' ei nationala si se decretaze morte ei politica! Nu suntu indroptatulu a conchera la acestu, ma, de grace lucrulu este o costiune de onore, asiu credu, ca nimeni in camera, nu este indroptatulu a decide in asta privintu. — (Va urma.)

UNGARIA. Post' a 14 Febr. Diariale se ocupa cu doosebire mai numu cu candidaturile de alegere si cu comentarea conferintelu dela Tensiura si Becherecu si se intelense in punctulu, ca unu celaltu nationalisti ar' fi luptu o lupta in contra natiunel maghiaro si a deturilor ei; nu „Hazak“ le face greum responsabile, ca cum s'ar fi aliatu cu solidaritate deplina spre a derina si nimici si unimea Ardelulu si a Croatie, adica s'au aliatu in contra natiunel maghiaro, dar' vitorulu va dovedi, deca a fostu consultu a duce lucrulu pana la atata, ca belulu de rase e pericolos. Apoi redica pana intr'alu trele ceru drepturib concessiunatiunel, ca cum ar' fi in paradisulu dreptatii si alu egalitati, ei inse de 1000 ani au acesta ereditate si asi o voru transpuie si la urmasii loru scl. Apoi apronisimulu, cu cea ce se mai pote face prin intologere fratiesca, au si disparutu din sinulu sinceritati! Invoarea asta solidaria e toema cu asiu scopu cuprinsa in programa.

„Szazadunk“ dice, ca invorea Ungariei cu Austria' s'au trasu din compania' dreptu europena si in desierto se facu opozitiun. Ore maghiarisarea inca se fia serisa pe compan' ocillibriulu europenu si dreptulu neegalu de reprezentate? —

O brosiura sub titulu: „Presentulu si vitorulu politicu alu Ungariei“ vorbesce despre misiunea Ungariei in costiunea cea mara orientala, care o are imperiulu maghiaru si in grati' implinirei acesti misiun ungrui suntu gata a da Germani' de sudu Prusiei, dar' asi, ca se nu mai aiba nimic de facu cu prusienii. — De autoru se crede a fi istoriografulu Michaelo Horvath, a caru istoria o introdusa prin tote scolele Ungariei. —

Lui „Pest Lloyd“ e si scrie din Bucuresci, ca nu numera maro de jupu un insultatu flaman' maghiaro esindu afara pe campu si intro strigatu „peret“ o ar' fi sfasiatu si aruncatu in focu. — De ce mincuni mai scotescu correspondenti cei pe-strii la matie din Bucuresci. —

Cronica estera.

INTRUNIREA ELECTORALE

din sala Slatineanu. Luni, 3 Febr. 1869.

Curviele roșite de D. C. A. Rosetti s'au publicatu deja in „Romanul“ dela 5 curinte. Dupa d. Rosetti, se sui la tribuna d. Ioane Brateanu, care fi primitu cu aplause si strigate entusiaste, ce facura se vibreze multu timpu salu.

D. I. Brateanu. Dloru, aceste intruniri electorale erau pole se se faca mai tardu, dar' eu suntu pricina, ca adunarea de asta sera se fia mai caruntu convocata, decatu ai fi fostu pote dispusi s'o fosti. Cansa este, ca amu voitu ce acum, inaintea alegerilor, se -mi implinescu dator' sa era pentru mine, ca se ve dau scoțetela de intrebuințate ce amu facuta de mandatu cu -mi ai incredintatu, ca reprezentant alu capitalu. Amu fostu grabitu, pentru ca suntu nevoitu se plecu a fara la tiera, atatu din cinsa sanetatei, catu si din alte impingurii, si nu o se me alu aici in timpul acelu, candu negrositu se aveti intruniri mai dese. Vo facu dar' seusele mele, de si dinu altu punctu de vedere, credu, ca este unu bine ca s'au facutu intrunire acestu. Pana la alegeri, mai suntu inca apröde doue luni si dv. o se aveti timpu se ve ganditi asupra faptelu si disolurei nostre si adversari nostri or se alba, ca se vie se le combatu, totu timpulu trebuințate, pentru acestu; astelieu veti pote se judecati intru noi si intro densu.

S'au disu, dloru, in alta parte, ca noi conspiram. Dar' eu viu se declaru in factu dv. astadi, ca in alcevu conspiru. A conspiru, dloru, este unu conventu trasu din limba latina a strabuniloru nostriu romani, a nasulu nostru Traianu, care ne-adusu aici; acestu conventu va se dica a se unu in vointa, a se unu in gindire, a se unu prin anima si prin sufletu, spre a face faptele bune seu rele. De cate ori doi sau mai multu omeni suntu impreuna uniu, cum amu disu, prin spiritulu si prin anima pentru faptele bune seu rele, va se dica, ca conspiru; prin urmare noi, cari ne-amu strinsu asta sera aici si cari credu, ca suntuem uniu prin anima si sufletu pentru faptele bune, conspiram. Dar', dloru, acestu care se unesc prin anima si sufletu pentru faptele bune, conspiru in factu lu Dumnezeu si in factu lumei; er' cei cari suntu uniu prin anima si sufletu pentru faptele rele, se includu in casa si conspiru si ascusi, mavendu curagiu se se aröta la lumina, hotarescu ce au a face (aplausu prelungit). Noi, de cate ori a fostu Romania' libera, ori candu amu pututa se ne strangemu, atatu in campulu libertatei, catu si la metropoliu, catu si aici, nu amu avutu nevoia se ne ascundemu ca se spunemu ce gandumu si ce voim; gandumu nostre au fostu pentru binele publicu, nu amu avutu nevoie se ne ascundemu de natiune, de aceea ne-amu strinsu la lumina si amu hotaritu in factu natiunel ce amu avutu de facutu, nu ne-amu inchis in casele nostre, nu ne-amu ascunsu ca se gandum, ca se chipsumu, decatu atatu, candu nu a mai fostu libertate.

De ce inse, dloru, si adversari nostriu, nu au' facutu totu asi. De ce dloru, candu a fostu libertate, nu s'au arötat' ni, candu s'au arötat', de ce n'au venit se-si spuia gandumu loro? De ce s'au imbracatu cu mant' libertatii, candu credintia in ea nu au? — Pentru ca gandumu loro celu din anima, cele simtite de densu nu cetezau a se spuie lumei, ci le martarisauu numai candu erau impreuna cu complici loro. Astelieu in amu vedutu in timpul libertatei, retrasi in casele loro, ascundendu-si curagiarile, si numai candu a fostu in tirania in tiera, numai atunci au spusu francez ce voiau, numai atunci au estu in factu lumei, pentru ca poteau nu numai se spona, dar' si se facu totu de voiau.

Amiculu meu Rosetti, care presiedea asta sera adunarea nostra, a facutu apelu nu la intielectuinea dvöstre, fiinduca poporul romanu, candu a fostu liberu, a fostu totundea' intielectu; (aplausu) la priveghiarea dvöstra a facutu acestu apelu, pentru ca acei cari nu gandescu, cari nu vötescu binele generale, acei cari conspiru in intunecore, er' nu in factu dv, cari prin urmare suntu inamic' ai libertatii, inamic' ai intrunirulu, se agita.

Ei ce amplotat, au conspiratu, ca omeni cari se intrunesc pentru faptele rele, vatematorie popululu, s'au intrunitu in casele loro si au cautatu cum voru pote, fara se se decretaze oficiale nici rapirea constitutiunel, nici desfiintare adunariulu, nici desfiintare prese, se ajungs in faptu la aceste rezultate. Ei au gasitu unu midoculu d'a pune constituti' su saltea, cum se pueanu in vechime ordinele, care nu venia la scoțetela omeniulu ce nu voru se scie ce este legea si respectulu ei.

Țea cum se p^ota face ac^osta: An se via aici
cativa indivi^ozitari se face scandalu, sa face ba-
taie si, cum noi platinu politi^o ca se tia ordinea,
ea are se via se aresteze pe turburatori; intr^o
multime asia de mare inse se p^ote intempla ce se
se intempla cu hoti cari, dupa ce fura, de t^oma se
nu tia urmariti, incepu se fuga si se strige el aut^o
le: Prindeti hotii! — Astelnu nescinduse, care
ce celu cu pricina, se voru face laestari indrept^o
si in stang^o, se voru duce omeni la politia. . . .
(Aplause prelunge si sgomotose). Apoi dela
laie la procuroru, de aici la puscarie. Astelnu,
putenduse arest^o nerovinati, — omeni cari simtu
romanesce, — se spera ca lumea nu va mai in-
dransi a se mai strige alta data se discute actele
politice ale guvernului, si se se consulte asupra a-
legerilor, pentru ca sunteti parinti de familie so
crede, ca vedindu asemenea arestari, nu o se va mai
adunati cu bucurie, ca-ci cum o se ve adunati
cu bucurie, candu sciti, ca o se fiti inchisi! Fiacare
are copii, nevasta, parinti, tata si mama; afacra
de ac^osta aliti au comerciu cum dar^o, o se vrea ei mai
bucuros se-si lase familiile si afacele ca se via
la intruni unde are a fi arestatu? Astelnu etia,
fara nici una decretu, libertatea intruniloru des-
fiintata. Apoi v^o cateva diurnale trase in judica-
tura, condamnate la amende grele, si oca si pres^o,
astadi libera, cu gur^o astupata.

Ca-ci, dloru, sciu p^ore bine, ca poporul ro-
manu, care pana mai demadi a muncitu pentru
straini si pentru cativa parasi din intru, nu are
avere, n^o are capitaluri mai si crede, ca n^o se p^ota
face ce face poporelu prin alte parti, adu-
candu, candu pres^o este lovia, se face sacrificiu
spre a o sustinea.

La noi, crede el, destalu se se lordeca d^one
trei per^one si atuncia d^ora buna libertatii intruni-
rilor, d^ora buna libertatii presci, si atunci alege-
rie se face dupa placulu celor cu voru fi la pu-
tere (aplaue).

Dupa ce se face alege^ore . . . vine adunarea;
adunarea, care este expresiunea vointei nationale,
se constituie in constituinta, modifica constituintea
si ve da o constituinte potrivita cu trisiorul
nostru, etia nu o manta larza ca aceea ce n^o s^o
datu dupa 11 Februaru si care nu este de popo-
rulu romanu, d^ora el (aplaue).

Imai pare reu, ca suntu nevoitu se d^oca
vine care displace, supra urechii no^ora, care
suntu pe aici (laritate); dar se me arte, ca-ci in-
ainte de tote suntu datori spre spun adeveru
contientiloru mai, acia cari m^ou tramisu deputatu
in camera.

Imi vine forte greu, dloru, fiinduca ori de
unde voru incepe, este totu p^ora de aproape; ca se
se intielega cineva un lucru, trebe se^o la dela isor-
vulu sau si atunci ar^o trebui mai multe scidinte;
nu sciu inse deaca acei onor. domni, cari s^ou unitu
cu inimii si cu sufletulu pentru faple . . . se facu
de omeni ce se inchidu prin casa . . . voru per-
mite ca se avemu mai multe scidinte de ac^osta.

Dloru, amu avutu o adunare de deputati . . .
me eriani, amu facutu o ilegalitate, trebes se d^oca
de fosti deputati . . . dupa ce s^ou disolratu ca-
mer^o; mai multu fosti deputati si domnii senatori
s^ou strinsu la mine si etia ce le-amu d^oca. In acea
adunare nu se adau p^ore omeni, care se se duca
se spuna amicilor nostri inemii, ce amu d^oca
a colo si cum suntemu otariti, pe cata vreme vom
avea libertati, se conspiramu in factu a lui Dumnediu
si a nationei si cu natione; viu se repetu acele
curinte, care le-amu d^oca in acea adunare.

Le-amu d^oca, dloru, pana astadi noi amu in-
celatu pe Domnitoru nostri in totod^ona.

La 25 Ianuaru 1862, d. Rosetti cu mine
am fostu la fostulu domnitoru Cuza, ca s^o l^o
multimamu, ca s^o a facutu ureia — fiinduca atunci s^o
facutu ureia cea aderata, intruninduse amendose
camerle aici in Bucuresti — si, Domnitorulu Cuza
ne-o d^oca atunci: „Cantati se nu prea sperati pe
deputatii de prestu Mileovu, cum ati facutu cu mine,
un anu si dimietate mai d^oca intr^o crica, m^oti
sperista” si asia e, dloru, la inceputu mancamu
focu, facam^o pe l^one se creda, ca suntemu popo-
rulu celu mai grozavu, celu mai pretiosu, celu
mai neguvernabilu, speram^o pe capii nostri; dar,
dupa ce se desmeticosu nihtelu, redica numai de-
getulu si ni cadem^o totu cu bur^o la pamentu
(ilaritate) si ii facem^o se creda ca suntemu popo-
rulu celu mai miselu.

O voce. Se inc^ota!
Alta voce. Minte.

Me iertati, asia amu facutu. Dupa ce cademu
cu bur^o la pamentu, dloru, apoi cei dela poteri
s^o incurca calulu ca pe nisece momente, si noi,
intr^o buna diminet^o, de acolo de undene credeam,
ca suntemu in momenta, ne sculam^o si ii restur-
namu. Le-amu d^oca domnitoru deputatu: „dloru,
astadi este o incelatoria din partea nationale romane,
si . . . de . . . pe la inceputu, amu potutu face
o asemenea greofida, fiinduca eram^o o natione, care
intr^o antea etia in posesiunea drepturilor sale,
inse astadi, candu suntemu in posesiunea acoloru
drepturi, candu amu facutu usu cativa timpu de
ele, ar^o trebui ca trecutul nu ne invete minte si
se nu ne aratamu nici proa grozavi, nici lasi, ci
convinsi de drepturile si datorii nostra in factu
poteri, se scim^o se ne facem^o datoria, dar se ne
pastramu si dreptulu (aplaue). Se aratamu, ca
nu are a face nici o nisece omni sebatice, nici cu
un poporu de sclavi, ci cu un poporu, care are
conscintia de existinta sa, de drepturile sale si
atunci fiti incredentii, ca nimeni nu va indransi
se ve mai calce in pitio^o, si la rendulu dv^ostra nu
veti mai fi nevoiti s^o luati de pitio^o si s^o trau-
titi diosu (aplaue, bravo).

Se sciti prin urmare se faceti mai bine sacri-
ficii mici si pe tote dilbe, decatu se ajungati pana
a ve da cutulu de osu, si atunci se faceti intr^o
singura de sacrificii mari, sacrificii de acelea care
se ve costu multa mai multu decatu tote acelea cate
leati fi facutu in tote dilbe deicim de ani.

O natione, care se lasa a fi adusa la necesi-
tate a face o revolutiune, este o natione care se
ospune totod^ona la pericolele cele mai mari: o
revolutiune pane totod^ona pe unu statu, chiaru
mare, in primedie. Intieptiunea unu poporu dar
este a^o arita revolutiunne, si nu p^ote se le evite
decatu fiindu destepu, fiindu barbata si cu minte
vegativu in tote minutele vietii sale (aplaue,
bravo). (Va urm^o.)

Craiova 31 Ian. c. v.

Disolvarea corparilor legislative a facutu aici
o forte rea impresiune, fiinduca ea a aruncatu tiera
in noia lupte, pre candu ea avea trebuinta de n^o
siste. Conflictulu dela Bucuresti devine cu atatu
mai inspecibilu, ca catu dela s^o nascutu din causa
generarului Macedonski (Craioveni), au carui tau
tradasse pre Tudoru Vladimirescu lai Ispantii; etia
el insusi ca sentimente mscalsce ca si repu-
sati Solomonu, Odobescu s. a. Apoi mai dica ci-
neva, cumca ministerulu Goleacu-Brateanu a avutu
politica rusosca. Eca acum fapulu desmintu, in
cea mai mare claritate.

Aici se p^ote prevede, cumca deputati de mai
inainte voru fi realisti, mai vertosu celu din
coligiulu III-le, ala orasianilor. Coligiulu II-le, ala
sateniloru este, ca si ori unde, mai multu in man^o
a guvernului. I-le si II-le se misca dupa diferite in-
terese. Omnii se tenu multa, ca d. Cogalnicu,
ca ministru de interne, va indintu^o in tote, prin
cunoscutile sale apacaturi, de cari se folosise in
trecutu.

Pe aici grasca inca b^ola de vite. Multe co-
mune an carantine in pregiurulu lor. Din asta
causa lemnele s^ou scumpitu forte tare pana la
8-9 galbeni stangenulu celu mare (cu lungime
idoita).

Pentru Romanii intitulati simplu Domnului,
N. N. — Sciti, ca aici titularele suntu nesuferite.
Acele suntu usitate numai in statele despotice sau
cu reminiscentie despotice. De acea nu ne mai
intitulu ca P. O. D. si M. St. D. etc. Ci precum
insemnai mai sus, simplu D^ora. . . . (Ar^o fi
tipulu, ca romanii, natione democratica, se pre-
tendia numai titulu de „Frata”! — R.) —

Din a fara pucine de relatatu. Conferintia
in Parisu in caua conflictulu turco-grecu s^ou tie-
nutu in 18, luandu in cunoscentia responsulu regi-
mului Greciei, ca si declara inoivrea la principale
declaratiei conferintiei din 20 Ian. a. c. Se in-
sarcina presidulu a tramite multiamia la
Athena, Constantinopole pentru ac^osta primiro; de-
clara relatiiune diplomatice intre certantii in fapta
restabile si conferintia -si innoi doriati, ca pe
viitoru ore certe se se supuna unu arbitriu ala
poterulu.

Intru Prusia si Francela incoardile diurnal-
stice se mai asprecu. Et^o din mesagiulu reginei
Marie Britanie respira numai relatiiuni amicale si
sperantia de pace. —

Madridu 17 Februaru. Membrii maiori-

latii camerei, intr^o intrunire ce au avutu, au otar-
ritu a pune indestoare de a se aclama suveranulu
si apoi a se consulta, natione prin plebisitu. —

Varietati.

† Teodoru Serbu de Cavlu,
septenviru la tabla septenvirala reg. ung. a re-
pusutu in 9 Febr. a. c. diminetia la dimietate pe
pauulu in urma unu morbu gren in anulu ala 69-
lea ala vietii sale active. — Osmantile repausa-
tului s^ou astrucatu dupa ritulu beserice orientali
in cimetoriulu de langa drumulu catra Kerepes in
Pest^o.

Mortile barbatulu acestuia inca de pe timpii
aceia, candu abia se avea luciferi aici cola pe te-
renulu desteparii nationalitatii romane, el pastoza
o memoria neuitata la posteritate, care le va sco^o
la lumina dilei. Fia^o tieria^o usiora! —

— (Statistia advocatiloru). La jurisdictiunile
comitatense si districtuale a caroru instantia e ta-
bla regie din M. Osorbeniu luca 120 de advocati
si adica in comitatu Clusianu 18, in Dobos^o
7, Schemului interioru 2, Alb^o inferiora 18, Alb^o
sup. 6, Cetatea de brata 5, Hunediu^o 12, a Tur-
diei 12, in districtulu Fagarasiulu 5, in scaunulu
Muresiulu 24, a Odorhelulu 10, in Treiscaune 10,
in Cincu 5, in scaunulu Arisielulu si in districtulu
Nasaudulu nu o nici unulu. —

— Ali-Nizam-Bey a primitu executara de
consulu generalu ala Turciei in Pest^o. —

— Sinodulu dela Roma a tiend dela
8 Decembro vreo 3 ori 4 luni. Obiectulu va fi o
midioceora consuntatoria intru institutiunile civi-
litii si disciplina beserice. Pregatiri s^ou si facutu.
In partea drepta a beserice St. Petru suntu aran-
giate vieturile invalide cu purpura in forma unu
amfiteatru, unde incapu 1000-2000 persone, et
limba consulari va fi eschisura ca latina. —

— DER OSTEN^o are in Nr. 6 urnatiorile
artice: Eroulu Klappa ca candidatu la Tomisiora;
memorandulu romaniloru transivani la cancelariulu
imp. cu suntu dispusi franci; ca Andrassy si
copii protegeri lui. Reabilitarea lui Gorgey, ban-
chetulu in on. J. Brateanu. Ilustratii la proce-
dura maghiariloru in Ardelu, ale impartasiri origi-
din Berlinu, Parisu, Bucuresti, Brasovu, Sibiu,
Athena, Belgradu, Constantinopole, Ruscien etc.,
scrii economice si de vite evenite pe septemna
compuse intr^o una. Beletristica, ca adausu gratis
cuprindende novele, istoriore, epistole, scrii teatr.,
anecdote, charade cu premiu pentru descifra si
impartasiri, probleme cu Schach cu corresp. intru
Viena si Prag^o, si comunu folositorie pentru casa
si curte. —

Anunclu de devindere.

Catra seculu de primavera

Annociazu O.P. viderora totale a depositiulu meu
de marfa cu pretulu inventorei etfimo de mirare, si
diverse articole Rendu feliorume mare:

Pandia de Roumburg, de l^ou si bambacu lata $\frac{1}{4}$
 $\frac{1}{2}$ gradu albu si coloritu, $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ lata; materia de
mobile, matasieri, siiloru, tacite tiseute; vatmole, siiloru
de cachimir, marami; mante de damo, loppe, pelotone
de lana si matasa, materio de lana pentru vestimente.
Lutres, alpaca, cachimir, ripse, percalinu in coloru
preste, catifea negra lata de $\frac{1}{2}$; plisa colorata; ma-
terii de haine barbatesci; peruvienii si tosking.

Devinderea tiene numai dela 10 Februu pana la 15
Martiu, comptant. cu tota reverentia!

J. Halmen,

2-2 la virgina de Orlean tergalu ioulu Nr. 24

CURSURILE

la bursa in 23 Februaru 1869 asta:	
Galbiu imperatesci	— 5 fl. 78 cr. v. a.
Augsburg	— 120 . 50 . . .
London	— 122
Imprumutulu nationalu	— 61 . 90 . . .
Obligatiu metalice vechi de 5%	68 . 05 . . .
Actiue bancului	— 720
credutul	— 287 . 70 . . .

Obligatiu transivane ale desanciorii pamantului in
19 Februaru 1869:

Bani 75 — — Maria 75-50.